

Výprava do Litovelského Pomoraví 30.4.2022

Slunečné, ale lehce chladné ráno, nás přivítalo na hlavním nádraží v Olomouci, odkud jsme se pod vedením Šotyho měli vypravit do Moravičan. Při srazu se klasicky ukázali pozdní příchozí, kvůli kterým se ještě muselo spěchat pro dodatečné jízdenky. Nastoupili jsme ale v pořádku do vlaku směrem Moravičany a vyjeli. Na výpravě se sešli: Šoty, Tade, Proke, Cedňa, Mamut, Tom, Maty, Sam, Honza, Dan, Vojta, Vítá, Hrášek, Tom K., David, Štěpán, Pája, Luke, Jonáš, Prokop (Fortnite), Hejkal.

Vystoupili jsme z vlaku a zahájili výpravu oddílovým pokřikem. Poté nás Šoty začal vést směrem do lesa Litovelského Pomoraví. Zastavili jsme na louce před lesem a zahráli pár zahřívacích her ve stylu ponorek, až na to že, se vyřazovalo tím, že předek hada se musel dotknout zadku hada nepřátel. Krátce jsme posvačili a vydali se dále. Začali jsme stoupat do kopce, což některé lehce vysávalo, holt nebylo kardio (že Cedňo). Některé krátký úsek do kopce vysál tak, že si chtěli hned dávat další pauzičku, což jsme zatrhli. Cesta hezky plynula, užívali jsme si okolní jarní přírody a debatovali o nadcházejícím táboře. Občasné zmatky s cestou se naštěstí vždy rychle vyjasnili. Na příhodných kládách jsme zastavili k obědu a tlačili Cedňovy rice cakes (and fish, čti s angl. přízvukem:).

Pochod provázely občasné fighty různých skupinek a následně někteří z nejasného důvodu běželi s kládou na rameni po cestě. Udělali jsme hezké kolečko lesem a začali se obracet nazpět. Celou cestu nás provázely pochodové hry, kterých se ujal Cedník. Sestávaly se z: povodně – všichni musí vylézt alespoň 1m nad zem a nálet – všichni se na počítání musí ukrýt z dohledu. Tentokrát neprobíhala prokletá bomba, která obvykle znepříjemňuje pochod. Poté, co jsme se vrátili zpět na začátek lesa, jsme vyslali Mamuta na průzkum po místní hospůdce, kde bychom se mohli občerstvit něčím studeným. Zatím jsme na louce začali hrát modifikovaného jelena a trojnožku. Těmito hrami se alespoň trochu všichni unavili. Poté ještě Cedňa zorganizoval vysoce kontaktní hru Muž proti muži, která spočívá v povalování protivníka na lopatky.

Mamut nám dal info, že našel otevřenou hospůdku, a tak jsme se za ním vydali. Nezbyvalo nám ale moc času do odjezdu vlaku, takže jsme museli všichni urychleně natlačit limonádky a vydat se na vlak. Snad jsme příliš nevylekali místní štamgasty, kteří se již v poledne občerstvovali pivem a tvrdším alkoholem. Nakonec nám již nezbyvalo nic jiného než se vydat na vlak a odjet zpět do Olomouce.

Těším se na další výpravě,

Tade